

● **ארצות הברית תעודר בשקט הצטרפות מדינות יפן**
 תיכונות לברית החדשה המוצעת עליי צרפת. אולם מאחר שברית זאת לא תכלול אף מדינה ערבית, יהססו כנראה תורכיה ואיטליה להצטרף אליה. מועמדת כמעט וודאית לברית זאת: ישראל. הסיכויים להקמתה והפעלתה קלושים למדי.

● **מפתמנים חילוקי דעות בתוך הכת השלטת בעיראק.**
 שני המחנות: קבוצת המדינאים הימניים, שותפי רשיד עלי אליכילאני; ומולם קבוצת הקצינים הנתונים להשפעה סוציאליסטית, דוגמת מפלגת אל בעס הסורית. נקודה אשר טרם הוחלט עליה: הצטרפות עיראק לרעים. אין גם להניח כי החלטה כזו תתקבל בעתיד הנראה לעין.

מסיבה זו, יתכן כי המערב יחליט בכל זאת להביע תמיכה מסוייגת במסטר הרפובליקאי העיראקי.

● **הפנטאגון האמריקאי מתנגד להוצאת המארינם מהלבנון.**
 לעומת זאת, קיימים סימונים כי הדיפלומטים של הסייט דיפרסמנט מצדדים בפתרון מוסכם, אשר יאפשר הוצאת המארינס.

● **ממשלות איראן ותורכיה מתכוננות להתמרדויות אפשריות של המיעוטים הכורדיים היישובים בתוך גבולותיהן.** ההפיכה העיראקית, שכראשה עומד גנרל כורדי, תחזק את שאיפת המיעוטים באזור הגבול לעצמאות.

● **יחזקאל סהר יתמנה נציג ישראל בדרום אפריקה.** המינוי הרשמי יתפרסם תוך ימים אחדים.

● **נטורי קרתא מתכננים הפגנות מחאה נגד הברכה בחוק לארץ.** לאחר שהפגנותיהם בירושלים נכשלו, יתרכזו עתה אנשי הכת הקנאית בהפגנות בלונדון ובווינגטון. הם יזכו לתמיכה כספית מצד ארגוני יהודי דתי, שאיננו נמנה עם נטורי קרתא.

● **אל תופתע, בעניין זה, אם יתגלה כי הארגון המחתרתי "ברית פנחס", אשר איים לבצע פעולות אלימות נגד הברכה, אינו קיים כלל.**

● **למרות שאין סיכויים להתקרבות בין מפא"י והדתיים בקואליציה הממדי שלתית,** ייפתח בקרוב משא ומתן בין שתי הספלגות לצירוף הדתיים לקואליציה העירונית של ירושלים. לצעד זה תהיה רק משמעות מצומצמת של חישובים עירוניים.

● **שר המשפטים יניח בקרוב בפני הכנסת חוק מיוחד, אשר יאסור על שופטים - כולל שופטים עליונים - לפרסם מאמרים פוליטיים בעתונות.** בי חוגי המשפטים זכה חוק זה לכינוי "חוק גוייסין", מאחר שהוא בא כחידושה יול מאמר של השופט העליון דויד גוייסין.

● **במאורע אובורבר, נגד מתן החנינה לשלוס רון.**

● **עם שינוי שיטת הטיפול בקופתי חולים של ההסתדרות הכללית והנהגת בקורי הבית, צפויה גם הפתעה בלתי יענימה לחברי קופה זו: העלאה במסי החבר.**

● **אחדות העבודה ומפ"ם ינמו, כנר אה, לחזק על מפא"י לשנות את החוק המשחרר שיחרור גמור את בחורי הישיבה משרות צבאי.** שתי המפלגות ינסו לנצל את העדר הדתיים מהקואליציה, כדי לחייב את בחורי הישיבה לשרות צבאי כלשהו.

● **מפ הכנסה מכין הפתעה לעצמאים.** משלמי מס רבים יתבקשו להגיש "הצהרות מילוי" אים" להצהרות שהגישו על הכנסותיהם בשנים שעברו. על סמך אינפורמציה שנאספה בינתיים, הסתבר כי חלק גדול מהצהרות אלה לא היה מדויק, ולנישומים תינתן אפשרות להצהיר על תוספת הכנסות מרצונם הטוב, במקום להביאם למספט על מסירת הצהרות כוזבות.

● **שוב צפוי סכסוך גלוי בין משרד הפיתוח לשרי מפא"י בממשלה.** הקרע הפעם: נציג משרד הפיתוח באילת, צבי פיג, הוכנס לבדידות מזהירה על ידי מנהלי כל המשרדים הממשלתיים האחרים, ההסתדרות והמוסדות הלאומיים. לפי הוראות סודיות הכריזו כל הנציגים המפא"יים של משרדים אלה באילת חרם גלוי על נציג משרד הפיתוח. הם טיברו לשתף אתו פעולה בוועדה שהוצעה על ידו לפיקוח על מפעלי התירות, שירותים ומחיריהם, כשם שטרבו לעשות זאת בוועדה אחרת שהתנה צריכה לקחת על הסתירים הנגבים בבתי עסק שונים בעיר. וועדת הקירה שפיק מציע עתה להקים בנדון חלוקה פרטוקוליונית של שיכונים באילת, לא תוקם, או לא תופעל, אם תוקם: נציגי מפא"י בה יקבלו הוראות לא לשתף פעולה עם פיג.

● **שינויי חזיתות, המסתמנים בקרב מפלגת הציונים הכלליים:** עלולה לבוא התקרבות בין ישראל רוקח לבין יוסף ספיר, לפחות על נקודה אחת - תביעתו של רוקח לראשות העיר תל אביב. ספיר טבור שרוקח צודק בתביעה זו. במקרה זה תצטרך המפלגה להכריע בדבר דרישתו של חיים לבנון, כי תמורת ויתור על העיריה יקבל את כסאו של רוקח בכנסת.

מנים יכולים לבצע את ההשמדה, כי הם לא היו יכולים לבנות מחדש את מיתקני ההשמדה המסוכנים.

סטרנאנו: "הגרמנים הפסיקו את ההשמדה מפני שסר חינסטון צירציל הזהיר אותם מפני תוצאות פשעיהם, וגם הנשיא רובלס חזר על אזהרה זו!"

בראנד: "אנחנו מודים מאד לאדונים ציר ציל ורובלס, אבל מדוע לא השמיעו אור הרות אלו כשאפשר היה עוד להציל ששה מיליון יהודים? מדוע לא פעלו כאשר נציגי המחחרת הפולנית הודיעו להם על התחלת ההשמדה ההמונית? מדוע חיכו עד שמעט לא נותר עוד את מי להציל?"

קרוסמן: "מיסטר בראנד, אתה רשאי לי פרט את ההאשמות שלך!"

בראנד: "אני מאשים את ממשלת בריטניה ואת כל האנושות הדמוקראטית שלא עשו דבר להצלת מיליוני היהודים. אפשר היה להוציא אותם מידי הנאצים, אילו היה מקום שהיה מוכן לקבלם. אפשר היה להעי בירם לארצות הריקות של אפריקה ודרום"

הפיסגה האלטרנטיבית

אמריקה. אבל הממשלה הבריטית לא רצתה בכך, כי פחדה שמיליונים אלה ילחצו על שערי ארץ ישראל, ושם היה קיים הספר הלכן שאסר את עלייתם...".
 באותו רגע נפסק זרם החשמל במיקרו פון. התוכנית נגמרה.

תמוע

שתי פצצות

שתי ידעיות קצרות משכו השבוע את תשומת לבו של קורא העתונים הישראלי: המפעל בתמוע יותנע מחדש באוגוסט, הודיעה כותרת בולטת בעל המשמר. "פנחס ספיר זורק פצצה", בישר דבר ההסתדרות, השל לכל הזדמנות הגיתות לו לנגח את משרד הפיתוח הנמצא בידי מפ"ם. הפצצה של ספיר: מורכי בנטוב ופקידי משרד ה פיתוח לא אמרו את האמת, כפרשת שיתוקן של מפעל הנוחשת בתמוע.

קראתי בעתונות, הודיע פנחס ספיר ב"ישיבת מועצת השילומים, שלדברי דבר היתה סגורה בהחלט, "כי הציוד הגרמני שהובא לתמוע, בחלקו הגיע לקוי. אני חייב (המשך בעמוד 10)

(שהחליט זה עתה לקרוא לעצמו הפעולה השמיית) ההכרה שאסור לשתוק, שיש לי פרסם אזהרה מיידית. היא פורסמה בצורת מודעה צנועה בהארץ ובהעולם הזה. ראשי החוג קח כי למחרת היום יוכלו לחזור לפעולתם עד לאישור המצע. הם טעו. ההגבה על המודעה הקטנה היתה מפתיעה — בעיקר הופתעו אנשי הפעולה השמית עצמם. תוך שבוע נאמו עליה ברדיו ובכינוסים מפלגתיים, שרים ועסקני מפלגה קבעו את עמדתם, מיטב עתונאי הארץ הקדישו לה מאמרים ארוכים, נתן אתרמן כתב עליה שיר ויוסף בס צייר עליה קאריקטורה. ההומור העממי נכנס לפעולה, מיהר להגדיר את מתנגדיה בשם "אנטי-שמים". היה ברור לכל: זו הפעם הראשונה מאז קום ה" מדינה הושמע בארץ רעיון מהותי חדש. חלק גדול מן ההגבות היה מכוסס על צאימסטיים הטופים שלא הובנו כראוי, חלק קטן ניסה לסלק את הדברים בזוד, לתאר את לוחם החחרת ילין-מור כזומם חיסול המדינה, את פצועי המלחמה אבנוי כפתוחי חתרני. אולם הקהל הרחב קבע את עמדתו באינטואציה מיידית: הוא לא הת אהב ברעיון החדש כמבט ראשון, אך שוכי נע כי זהו רעיון הטעון מחשבה יסודית. סיכם רגש זה השבוע פרשן הארץ שבתי טבת: "היחס החיובי שיש לי לגילויי הדעת של השמייים נעוץ בעצם הופעתו של קול דיסונאטי שביתר את הדממה הנבוכה של ההנהגה... חלק ויב מן הציבור מזהה עם מה שמשממע מתוך הכרזה של ה פעולה השמית, בתביעה לגיבוש מדיניות אחרת לגבי העולם הערבי... העובדה המצערת היא שאף לא אחת מהמפלגות המתמררות להנהיג, באופוזיציה ובקואליציה, לא נקטה באמצעי שיעורר את דעת הקהל ויעורר את הממשלה..."

פרשת קסטור

מיסטר בראנד חוקר

שנים עשר מיליון צופי טלביזיה בריטיים הסתכלו בפניו של האדם הקטן ואדום השיער שהביט לתוך המצלמה, כולו אומר ענוה שקטה. הקריין סיפר להם מי האיש הצנוע: איש בשם יואל בראנד, שנשלח לפני 14 שנה על ידי הנאצים מתור הונגריה הכ בושה לתורכיה, להציע לאנגלים לקנות מיליון יהודים תמורת משאיות וציוד צבאי אחר. עילת התוכנית: הופעת ספרו של בראנד על השואה ופרשת קסטור בשפה האנגלית. המנחה: חברה הפרלמנט השמאלי ריצארד קרוסמן. הצד השני בויכוח: לורד ויליאם סטרנאנו, מי שהיה האיש החזק במשרד ה חוץ הבריטי בימי השואה.

הלורד הנרגש. כשאך נפתח הויכוח, הופתעו המיליונים לראות כי האיש הקטן והצנוע הופך לפתע ללוחם לוהט. יואל בראנד (52) הוכיח את הצד השני של טבעו, זה שגרם לכך כי כמעט נורה על ידי כיתת אש גרמנית בסוף מלחמת העולם הרא שונה, עת הצטרף כציוני וחבר פועלי ציון השמאליים לארגון הקומוניסטי ספרטאקוס, ושהבילו כעבור 28 שנה לשורות לח"י.

סטרנאנו: "אני תמה עליך, מיסטר בראנד. אתה אמרת בספרך שהיינו צריכים לנהל את המשא ומתן הזה. אבל אתה יודע היטב שבמלחמה לא קיימנו שום מנע עם הגרמנים. איך יכולנו לנהל משא ומתן?"

בראנד: "תסלח לי, אדוני הלורד, אבל אתה טועה. אתם קיימתם מנע עם הגרמנים כל העת. למשל, דנתם עמם על החלפת שבויים. האמריקאים נפגשו לא פעם עם נציגים גרמניים בשתייץ. האמנם לא הייתם מנהלים משא ומתן אילו המדובר היה על מיליון אנגלים, במקום על מיליון יהודים?"

סטרנאנו: "אבל איך היתה הצעת הגרמנים יכולה להתבצע? מניין היו לגרמנים בעצם ימי הקרבות כלי התחבורה להובלת מיליון יהודים לגבול?"

בראנד: "אדוני הלורד, לא על כך מדובר. מעולם לא דרשנו כי הבריטים באמת יספקו לגרמנים את המשאיות. ודרשנו שיהלו משאיות, שימשכו את העניין. ראשי הס.ס. התחייבו לפוצץ את מיתקני ההשמדה ב" אושוויץ ובשאר המחנות מיד עם התחלת המשא ומתן, ולהפסיק זמנית את ההשמדה. אילו נמשך המשא ומתן, היו מאות אלפי יהודים ניצולים. גם אתרקים לא היו הגרי"